

VANNESTE, Jules (Roeselare 23 augustus 1884 – onbekend).

Werd na studies aan het Klein Seminarie van Roeselare en het Grootseminarie van Brugge in 1910 tot priester gewijd. Vanneste werkte als leraar (1910) en daarna als subregent (1911) aan het college te Poperinge.

Tijdens de Eerste Wereldoorlog was Vanneste vrijwillig aalmoezenier bij het veldleger, waar Joris van Severen een van zijn officieren was. Geconfronteerd met de taal- en sociale wantoestanden aan het front werd hij Vlaamsgezind. Onder invloed van Frans Daels en Cyriel Verschaeve engageerde hij zich binnen de sociaal-culturele actie en gaf hij het frontblaadje *De Poperingsche Keikop* uit.

Na zijn demobilisatie in 1919 was Vanneste vijftig jaar lang pastoor in het dorpje Boezinge (bij Ieper). Hij werd lid van het IJzerbedevaartcomité en sprak op de tweede bedevaart (hulde aan de gebroeders Van Raemdonck) een kanselrede uit waarin hij opriep tot “broederlijkheid” van de Vlamingen. Hij leidde daarna nog verscheidene malen het godsdienstig gedeelte van de IJzerbedevaart.

LITERATUUR: ‘Vlaamse Kop’, in *Ons Volk Ontwaakt* (1920); – *Kerk en Leven* (augustus 1969).

NICO WOUTERS